

ler os sine Oplysninger og Efterretninger om, hvad der tidligere er skeet, vil være saa god ikke at misforstaae de Oplysninger, jeg her giver. Deres Hensigt er ingenlunde at give tilkjende, at jeg miskjender den Aerkjendelse, det ærede Medlem har ydet mig ved at ville fremstille mig som den, der havde fremkaldt denne Lov. Denne Fortjeneste har jeg imidlertid ikke; thi denne Lov er fremkaldt ved forskellige Forhandlinger, der ligge langt forud for den Forespørgsel, som jeg tilfod mig at stille ifjor. Denne min Forespørgsel var kun en Følge af Forhandlinger, der havde fundet Sted tidligere om denne Sag. Men nu mener det ærede Medlem, at den Beslutning, der dengang blev tagen med en Dagsorden, og som blev Udbyttet af denne Forespørgsel, ikke skulde have Noget at bethyde, fordi ikke engang det halve Antal af Thingets Medlemmer stemte for Dagsordenen, nemlig kun 47, medens 24 stemte imod den; men det forekommer mig dog virkelig, at det er ganske naturligt, om Ministeren har betragtet denne Afstemning som en Vedtagelse af Thinget; thi naar 43 af de Medlemmer, der deeltage i en Afstemning, stemme for Sagen, og der i det Hele taget er 71 tilstede, saa er det en Beslutning, som man ikke bør opfordre nogen Minister til at overse eller underkjende. Det ærede Medlem mener ogsaa, at Lovforslagets Motiver skulle vise, at det ikke er rigtigt at fremme denne Sag; men han paaviser aldeles ikke, om hvilke Punkter i disse Motiver dette skulde gjælde, naar undtages et eneste, som han nævner, nemlig at Kjøbstæderne skulde have faaet en langt større Fordeel af den militaire Samling, som der har fundet Sted, end denne Erstatning vil kunne beløbe sig til. Det er imidlertid dog aldeles aabenbart, at dette ikke kan være nogen Grund; thi det er klart nok, at de i Kjøbstæderne, der have havt nogen Fordeel, alene have været nogle ganske enkelte Kjøbstadborgere, hovedsagelig Bærtshuusholdere, Gjæstgivere og den Art Folk, medens den store Mængde i Kjøbstæderne virkelig ikke har havt nogen Fordeel, men tværtimod megen Ulempe af Krigsforholdene. Det ærede Medlem mener, at „Regjeringen bør være den Moderator, som

end sig opfyldte“. Nei, det forekommer mig, at hvis det ærede Medlem virkelig anseer dette Ønske for umodent, saa burde han selv, da det første Gang traadte frem, være optraadt som den „Moderator“, der skulde forhindre, at det kom videre. Han var nemlig selv Medlem af Rigsraadets Folkething, da denne Sag første Gang blev bragt paa Bane af forskellige daværende Medlemmer, og medens det ærede Medlem netop tog Ordet imod den Udvaldselse af Erstatningen, som var foreslaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), og udtalte sig bestemt imod at udvide Erstatningen i den af dette Medlem antydede Retning, udtalte han ikke et Ord imod at udvide Erstatningspligten for Staten i den Retning, her er Tale om, saa at man efter hans daværende Udtalelser skulde troe, at han ikke vilde have Noget imod at gaae ind paa denne Art af Erstatning. — Jeg skal, forinden jeg slutter, gjøre en kort Bemærkning til, hvad der idag er fremkommet fra det ærede Medlem fra Frederiksborg Amt (P. Pedersen), der fører Ordet paa Mindretallets Vegne. Han har meent, at det skulde være en Indvending mod Udvalgets Fleertals Forslag, at der vilde være enkelte Mænd, som eiede mindre Løbder i andre Sogne, Løbder, som vare saa smaa, at de ikke vare hørepligtige, og da disse smaa Løbder ikke kom til at deeltage i den almindelige Byrde, skulde dette være en Indsigelse mod hele Forslaget. Men dette forekommer mig at være saa smaalig en Betragtning, at den ikke kan være afgjørende. Naar vi skulle vedtage en Lov af en saa omfattende Art som denne, er der virkelig en heel Mængde af saadanne smaa Uregelmæssigheder, man maa finde sig i, og det at forlange, at hele Sagen skal kastes omkuld, fordi nogle enkelte Mænd slippe fri for at betale denne Skat af nogle ganske enkelte smaa Dele af deres Eiendomme, er Noget, der ikke bør afholde fra at gaae ind paa Sagen, hvis man ellers erkjender det for billigt og rigtigt, at den Byrde, som er ubredt i hele Samfundets Interesse, og som efter Ministerens Betragtning paahviler hele det hørepligtige Harkorn, ogsaa bliver fordeelt paa dette Harkorn.